

ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ НА ЯКІСТЬ ФОРМУВАННЯ ІНОЗЕМНОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТУДЕНТІВ

Успішність навчання іноземній мові залежить не тільки від діяльності викладача і студента, спрямованої на формування і розвиток мовних навичок і умінь, але й від створення такого психологічного клімату на занятті, коли студент включений в іншомовну діяльність отримує почуття задоволення, радості від того, що він може зробити за допомогою мови, яка вивчається.

Йдеться, насамперед, про ряд факторів, найвагомішими серед яких є хороший емоційний настрій студентів і викладача, атмосфера спокійної рівноваженості, взаємної довіри, розкованості, доброзичливості, відчуття рівноправності і співробітництва та психологічний комфорт.

До невимушеної розмови спонукають умови, коли студент відчуває себе рівноправним партнером. Цьому сприяють дружні стосунки між студентами і викладачем, який підбадьорює їх похвалою і рідко вдається до незадовільних оцінок, докорів, критики. Супутником такої атмосфери є також усмішка, добрий гумор, висока педагогічна культура викладача. Створена таким чином атмосфера релаксації і довіри знімає так звані антисугестивні бар'єри, забезпечує безпосередній контакт з неусвідомленою психічною діяльністю. Це, у свою чергу, дає можливість ширше використовувати резервні можливості мозку.

Студенти не повинні відчувати страх за неправильність сказаного. Прискіпливе виправлення кожної допущеної студентом помилки безпосередньо під час мовлення заважає створенню такої атмосфери, породжує скованість, настороженість, відвертає увагу студента від предмета, про який йдеться.

Як показують педагогічні спостереження, емоційний рівень заняття можна піднести за допомогою зовнішніх засобів — через відповідне оформлення діяльності (ігри, пісні, темп заняття тощо), за допомогою художньої образності, в тому числі й текстового матеріалу, спираючись на новизну та інформативність предмета тощо. Вважають, що ці засоби можуть викликати в психіці студента певну реакцію переживання. Крім цих основних, є також ряд інших засобів впливу на емоційний стан аудиторії, зокрема заохочення, участь у змаганнях, спостереження за позитивним прикладом тощо. Проте чи не найголовнішим джерелом позитивних емоцій є сама праця, відчуття успіху в праці, усвідомлення прогресу в оволодінні предметом. Багато тут залежить також від настрою викладача, з яким він приходить на заняття, його поведінки на занятті, вміння спілкуватися, почуття гумору, віри в успіх тощо.

Відсутність позитивного емоційного настрою, сухість стосунків, нечіткість мети — все це формує у студентів інертність, байдужість, лінь. Мажорний тон заняття, м'який гумор розвивають здатність до естетичного сприймання праці.

Психологічний аспект також виконує виховну функцію. Емоції завжди є відправною точкою процесу виховання, бо з чуттєвого ставлення починається оцінка предмета.

У повсякденній практиці викладач зустрічається з безліччю дрібних порушень студентів на занятті. Аналізувати скоєне студентом потрібно в атмосфері доброзичливості, не допускаючи будь якого елемента страху. Страх не може бути помічником у вихованні.

Отже, підсумовуючи викладене, зазначимо, що заняття необхідно забезпечити позитивним психологічним кліматом, який сприяє успішному формуванню іншомовної комунікативної компетенції.

Молчанова Е.Ю., к.е.н., доцент
кафедри міжнародної економіки

НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ НАУКИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Сьогоднішній стан розвитку ринкових відносин, постійне вдосконалення та зміна форм управління, розширення сфер підприємництва, що базуються на стійкому рівні організаційної культури, ставить важливе завдання перед освітянами щодо професійної підготовки майбутніх підприємців. Система вищого навчання повинна допомагати студентам здобувати знання та за-

своєю компетенції, виявляючи певні здібності та формуючи у нього прагнення до поглибленого вивчення аудиторного та поза аудиторного матеріалу.

Практика вищих навчальних закладів показує, що в освітянському процесі переважають інформаційна та репродуктивна функції у засвоєнні знань. Надання переваги консервативним освітянським моделям, вища освіта у будь-якому ВНЗ не надає тих знань студентам, що їм необхідні у сучасному конкурентному середовищі. У ВНЗ незначний відсоток викладачів відносяться з усією відповідальністю до якісного оновлення свого лекційного матеріалу, технологій навчання, активізації різних ресурсів для підвищення якості лекційного та навчального матеріалу. Отже, ми впевнено можемо сказати, що зараз відсутня цілісна дидактична система ефективної підготовки студентів до сучасного бізнес-середовища.

Дидактична система підготовки студентів до підприємницької діяльності представляє собою поетапний процес, спрямований на розвиток у студентів комплексу необхідних професійних компетенцій на основі реалізації освітянського потенціалу всіх навчальних дисциплін, впровадження активних методів навчання з відповідним моніторингом. Розглянемо основні особливості даної системи:

1. Етапи процесу підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності в сфері розвитку організаційних та управлінських компетенцій;

2. Реалізація інтеграційних можливостей змістовного матеріалу всіх блоків освітянських стандартів на основі стадійного підходу, що сприяє професійному зростанню особистісних складових у майбутнього випускника.

3. Специфіка дидактично-діалектичного забезпечення процесу підготовки студентів до майбутнього професійного фаху.

Дана концепція передбачає створення мотивовано-орієнтованого студента, що базується на взаємодії викладачів і студентів. Важливим компонентом у даній моделі повинна стати модернізація навчального процесу, на базі впровадження нових адекватних методів навчання. Перевага повинна надаватися тим методам навчання, які допомагали студентам ставати більш активними на заняттях, ставати здатним до оперативної оцінки актуальних виробничих задач, вміти приймати управлінські рішення та узгоджувати процес прийняття рішень з іншими членами команди. Вміле поєднання творчих і репродуктивних методів дозволяє викладачу використовувати не лише пізнавальні здібності студентів, а й виявляти притаманні лише кожному з них індивідуальні, які б дозволяли у майбутньому виважено приймати рішення, мінімізувати ризики тощо.

Розв'язування таких задач спрямоване на формування підприємницьких здібностей, розвиток навичок прийняття рішень, адаптації до мінливого зовнішнього середовища, що є найбільш важливим для майбутніх випускників.

Література

1. Studies in Methods: Handbook of National Accounting. Series F, No. 74 // http://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesF/SeriesF_74E.pdf
2. Alla V. Ivanovskaya. On-line diagnosis state of a patient in treatment by methods of quantum medicine // http://www.qim2011.org/papers/2011_Prog_A_Plenary_Papers/08_Ivanovskaya_Plenary_Paper.pdf

Молчанова Е.Ю., к.е.н., доцент
кафедри міжнародної економіки

ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВУЗІВ ДО МАЙБУТНЬОГО ФАХУ

Сьогоднішній стан розвитку ринкових відносин, постійне вдосконалення та зміна форм управління, розширення сфер підприємництва, що базуються на стійкому рівні організаційної культури, ставить важливе завдання перед освітянами щодо професійної підготовки майбутніх підприємців. Система вищого навчання повинна допомагати студентам здобувати знання та засвоювати компетенції, виявляючи певні здібності та формуючи у нього прагнення до поглибленого вивчення аудиторного та позааудиторного матеріалу.

Практика вищих навчальних закладів показує, що в освітянському процесі переважають інформаційна та репродуктивна функції у засвоєнні знань. Надання переваги консервативним освітянським моделям, вища освіта у будь-якому ВНЗ не надає тих знань студентам, що їм необхідні у сучасному конкурентному середовищі. У ВНЗ незначний відсоток викладачів